

17. Ó wí pé: Olúwaa mi, nítorí idèra tí Ó ɛ fún mi, èmi kò ní jẹ olurànlówó fún àwọn òdaràn (alàìgboràn) láéláé.

18. Nítorí náà ó di ɛni tí ń bèrù nínú un ilú náà, ó sì ń sọra; Bẹ̀ẹ̀ ni ɛni tí ó pẹ́ é fún ìranlówó lánàà tún kẹ́ pẹ́ é fún ìranlówó, Muusaa sì sọ fún un pé: Dájúdájú ɛni-ìṣìnà gidí tí ó fọ́jú hàn kedere ni iwọ́ í ɛ.

19. Nígba tí ó fẹ́é fí ìyà jẹ ɛni tí ó jẹ ọ̀tá fún àwọn méjéjì, ó wí pé: Iwọ́ Muusaa, ɛ o fẹ́é pa mi gégé bí o ti pa ɛnikan lánàà? Iwọ́ kò gbèrò nńkan kan ju kí o jẹ ajéninípá lọ lóri ilẹ̀, iwọ́ kò tilẹ̀ gbèrò láti wà lára àwọn alátúnṣe.

20. Okùnrin kán sì sáré wá láti ọ̀nà jínjín nínú un ilú náà. Ó wí pé: Iwọ́ Muusaa, dájúdájú àwọn olóyè ń gbimọ́ pọ́ láti pa é, nítorí náà jáde (kúró ní ilú yí), dájúdájú èmi jẹ olùgbaninímòràn rere kan fún ẹ.

21. Ó sì jáde kúró nínú un rẹ̀ pẹ̀lúu ibèrù; ó ń sọra. Ó wí pé: Olúwaa mi, gbà mí lówó àwọn alábòsì èniyàn.

22. Nígba tí ó dojúkọ ọ̀nà Madiyana, ó wí pé: Bóyá Olúwaa mi yóò tọ́ mi sí ọ̀nà tààrà.

23. Àti pé nígba tí ó dé ibi omi (ilúu) Madiyana, ó bá àwọn èniyàn nìbẹ̀ tí wọn ń fún (àwọn ẹ̀ran wọn ní) omi. Ó sì tún bá àwọn obìnrin méjì lódò wọn tí wọn fà sẹ̀yìn (pẹ̀lúu àwọn ẹ̀ran-an wọn). Ó sì wí pé: Kí ló ɛ yín? Wọn wí pé: Àwa kò le fún àwọn ẹ̀ran-an wa lómi àyàfí tí àwọn adaranjẹ wònyí bá lọ tán, bẹ̀ẹ̀ sì ni arúgbó kùjọ-kùjọ ni bàbáa wa.

24. Ó sì bá wọn fún àwọn ẹ̀ran-an wọn lómi, lẹ́yìn náà ó yípadà lọ sí abẹ̀ ibòòjì, ó sì wí pé: Olúwaa mi, dájúdájú èmi ń búkátà oore tí Iwọ́ yóò ɛ fún mi.

25. Ọ̀kan nínú un àwọn (obìnrin) méjì náà sì wáá bá a ni ɛni tí ń rìn pẹ̀lúu itijú. Ó wí pé: Dájúdájú bàbáa mi ń pẹ́ é, kí ó le san é lẹ́san omi tí ó bá wa fún (àwọn ẹ̀ran wa) mu. Nígba tí ó dé ọ̀dò rẹ̀, ó sì sọ itàn náà fún un. Ó wí pé: Má bèrù, o ti bó lówó àwọn alábòsì èniyàn.

قَالَ رَبِّ بِمَا أَنْعَمْتَ عَلَيَّ فَلَنْ أَكُونَ ظَهِيرًا
لِلْمُجْرِمِينَ ﴿١٧﴾ فَأَصْبَحَ فِي الْمَدِينَةِ خَائِفًا
يَتَرَقَّبُ فَإِذَا الَّذِي اَسْتَنْصَرَهُ بِالْأَمْسِ
يَسْتَصْرِخُهُ قَالَ لَهُ مُوسَى إِنَّكَ لَغَوِيٌّ مُبِينٌ ﴿١٨﴾
فَلَمَّا أَنْ أَرَادَ أَنْ يَبْطِشَ بِالَّذِي هُوَ عَدُوٌّ لَهُمَا
قَالَ يَمُوسَى أَتُرِيدُ أَنْ تَقْتُلَنِي كَمَا قَتَلْتَ نَفْسًا
بِالْأَمْسِ إِنْ تُرِيدُ إِلَّا أَنْ تَكُونَ جَبَّارًا فِي الْأَرْضِ
وَمَا تُرِيدُ أَنْ تَكُونَ مِنَ الْمُصْلِحِينَ ﴿١٩﴾ وَجَاءَ
رَجُلٌ مِّنْ أَقْصَا الْمَدِينَةِ يَسْعَى قَالَ يَمُوسَى
إِنَّ الْأَمْلَاءَ يَاتِمُونَ بِكَ لِيَقْتُلُوكَ فَاخْرُجْ إِنِّي
لَكَ مِنَ النَّاصِحِينَ ﴿٢٠﴾ فَخَرَجَ مِنْهَا خَائِفًا
يَتَرَقَّبُ قَالَ رَبِّ نَجِّنِي مِنَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ ﴿٢١﴾
وَلَمَّا تَوَجَّهَ تِلْقَاءَ مَدْيَنَ قَالَ عَسَى رَبِّي أَنْ
يَهْدِيَني سَوَاءَ السَّبِيلِ ﴿٢٢﴾ وَلَمَّا وَرَدَ مَاءَ
مَدْيَنَ وَجَدَ عَلَيْهِ أُمَّةً مِّنَ النَّاسِ يَسْقُونَ
وَوَجَدَ مِنْ دُونِهِمُ امْرَأَتَيْنِ تَذُودَانِ قَالَ مَا
خَطْبُكُمَا قَالَتَا لَا نَسْقِي حَتَّى يُصْدِرَ الرِّعَاءُ
وَأَبُونَا شَيْخٌ كَبِيرٌ ﴿٢٣﴾ فَسَقَى لَهُمَا ثُمَّ تَوَلَّى
إِلَى الظِّلِّ فَقَالَ رَبِّ إِنِّي لِمَا أَنْزَلْتَ إِلَيَّ مِنْ خَيْرٍ
فَقِيرٌ ﴿٢٤﴾ فَجَاءَتْهُ إِحْدَاهُمَا تَمْشِي عَلَى اسْتِحْيَاءٍ
قَالَتْ إِنَّ أَبِي يَدْعُوكَ لِيَجْزِيَكَ أَجْرَ مَا
سَفَيْتَ لَنَا فَلَمَّا جَاءَهُ وَقَصَّ عَلَيْهِ الْقَصَصَ
قَالَ لَا تَحْزَنْ حَوَاتٍ مِّنَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ ﴿٢٥﴾